

TENEFFÜS

Yıl: 2015-2016
Sayı: 3

Kültür – Sanat - Edebiyat

BENİM KÜTÜPHANEM

Hayalimdeki kütüphane mutluluğun yanında macerayı, eğlencenin yanında hayal kurmayı öğretip, hayata anlam katmalıdır. Gözümün önünde canlanan yer ise ağaç evden bir kütüphanedir. Şöyle ki üç kattan oluşan ve her katı eşsiz güzellikte olan bir kütüphanem olmasını istedim. İlk katında kitaplar, dergiler ve haberler hakkında konuşulan ve bu bilgilerin değerlendirildiği bir yer olabilir. Birinci katta kitap şenlikleri yapıp, kitaplar hakkında konuşup hem de güzel bir ziyafet çekebilirler. Bunun yanında kitaplar hakkında şiirler okunup şarkılar söylenebilir. Daha sonra o katta, bazı kitapların ve yazarların adı eşleştirilerek ağaç kütüphaneye çıkabileceğimiz ağacın içinden bölmeler çıkacak. Yani şifreyi bul, eğlenceli bir şekilde ikinci kata çık.

Şimdi ikinci katı merak ediyorsunuz, hemen anlatayım. Mekanik ve teknolojik olarak yapılmış dolaplar olacak. Kitap okumak için yapılmış tek kişilik özel masalar ile dolaplar birbirine bağlantılı olacak. İstediyim kitabın adını ve yazarını masadaki küçük kutucuğa yazıp atında kitap raflardan elimize düşecek. Bu masaların içine gizlenmiş küçük bilgisayarlar olacak. Bu nedenle istediğimizi araştırıp bilgi edinebiliriz ve içecek makinelerinden istediğimizi alıp içebiliriz.

Şimdi en güzel üçüncü katı anlatacağım. Ağaçtan tırmanıp çıkacağız. Üçüncü katta bir iki kişi özel koltuklarda oturup dışarının eşsiz güzelliğini, kuşların cıvıltısını dinleyerek kitap okumak ayrıca bir güzellik katacak okuma keyfimize. O özel koltuk sayesinde, koltuğun başına kitabın adını yazarak istediğimiz kitabı okuyacağız.

Koltuğun diğer başından ise istediğin içeceği alabiliriz ve bu da okuma keyfimize ayrı bir zevk katacak. Ayrıca geceleri yıldızları seyrederek kitap okuma aşkına daha fazlasını katabiliriz. Bunun yanı sıra bilimsel araştırma da yapabiliriz. Bunun için ise koltuğun arkasındaki teleskopu kullanıp yıldızları seyretmenin keyfini çıkarabiliriz. İşte benim hayalimdeki kütüphane. Kütüphaneme hoş geldiniz.

Medine TAŞINEN

Aleyna CEMEN

ÇİÇEKLER

**Ah ne güzel kokuyorsunuz,
Lale, menekşe, nilüfer.
Hepsinin kokusu ayrı güzel.
Lale, kırmızı rengiyle ışık saçar,
Menekşe, mor rengiyle herkesi kışkandırır,
Nilüfer çeşit çeşit rengiyle herkesi başına toplar.**

**Ah ne güzelsiniz çiçekler,
Mis gibi kokuyorsunuz.
Etrafa o güzel kokunuzu saçıyorsunuz,
Etrafım o güzel kokunuzla sarıldı.**

Fatma Zehra KILINÇ

HEPSİ RÜYAYMIŞ

Mansur ormanın içinde toprak yolda giderken bir dinazor fosili görmüş ama o fosil çok tehlikeliymiş. Eline alınca oda fosile dönüşmüş. Ama fosilin etkisi on bir yılda geçiyormuş. Fosilin içine girmiş ve orda öldüğünü sanmış. Ne yapsın ne etsin çıkamıyormuş. On bir sene sonra çıkmış ama o kadar çok kalmış ki fosilin içinde dünyada her şey değişmiş. Zamanda çok hızlı ilerlemiş ve yetmiş altı yaşına girmiş. Annesini görmek istemiş. Bir mezarlık görmüş. Annesi de oradaymış. Olan olmuş, o da üzüntüsünden kalp krizi geçirmiş. Ama hepsi rüyaymış.

Çocuklar her gördüğümüze dokunamayız yoksa başımıza kötü bir şey gelebilir.

Mansur Enes AYDOĞAN

SÜLEYMAN VE AĞAÇLARIN SIRRI

Bir gün Süleyman dışarıda gezerken Ayşe teyzenin ağaçlarına bakakaldı. Çok güzeldi.

Ayşe teyze:

-Neden öyle bakıyorsun gel de bana yardım et haydi koş haydi ne duruyorsun? diye söylendi. Onu evde bekleyen annesini ve kardeşini unutmıştı. Eline küreği ve hortumu aldı. Kürekle kazarken bir ağacın canını yakmıştı ama farkında değildi.

Ağaç:

-Aaa! Ne yapıyorsun? dedi. Etrafına bakındı kimse yoktu. Ağaca baktığında farkına vardı , dedi ki: Ağaç konuştu ama nasıl ya! Ağaç kolunu uzatarak “Evet doğru söyledin ben konuştum.” Ağaca baktı ve şoke oldu. Bir anda kendini tanıttı. “Merhaba, ben çam ağacı, tam seksen dokuz yaşındayım. Öbür ağaçlar ise benim arkadaşlarım. Biz de sizin gibi canlıyız.Sen bu sırrı kimseye söyleme.” Ağacın öğütlerini dinlemeye dalmıştı.

Hemen küreği bırakıp koşu koşu telaşla eve gitti. Annesi “Neden bu kadar geç kaldın? Çok üzüldüm. Zaten kardeşin anne neden ağabeyim gelmiyor, benim karnım çok acıktı, diye tutturdu.” dedi. Yemeğini yiyip yarım kalan işini halletti.

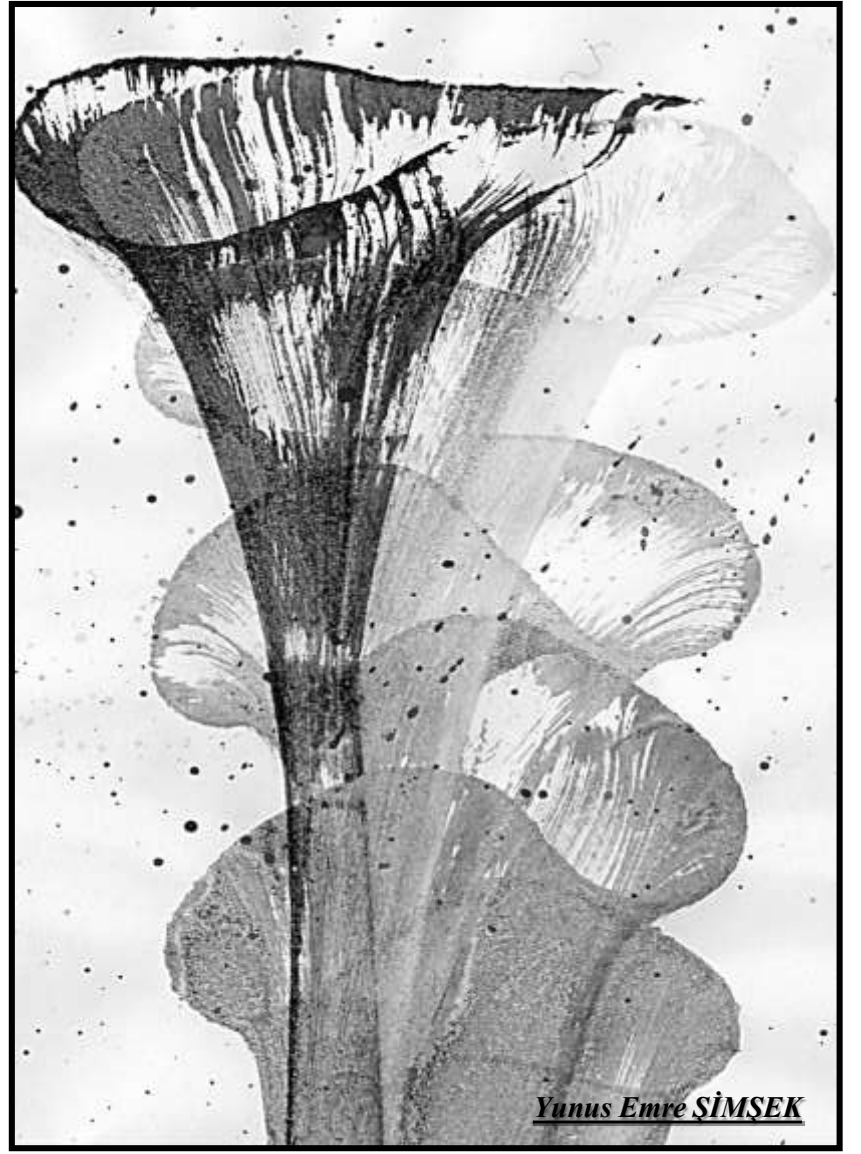
Ayşe teyze:

-Çok yoruldun, paydos versen, hem sana kurabiye ve yanında süt de getirdim, afiyetle yiyip içersin. Bir şeye ihtiyacın olursa ben içerdeyim. Haydi, sana kolay gelsin.

İşlerini bitirdi ve eve gitti. Yatağına yatar yatmaz hemen uyudu. Rüyasında ağaçlar köklerinden ayrılmış, Süleyman’ı izliyor ve ona el sallıyorlardı.

Ağaç Süleyman’a “Verdiğin sözü unutmadın değil mi?” dedi. Annesi onu uyandırdığında okula geç kalıyordu.

İrem KILIC

Yunus Emre ŞİMŞEK

NE YAPTIN

Ey insan!

Doğanın yol olmasında başarı sağlayan,

Geleceği düşündün mü hiç?

Ne yapacak gelecekte insan?

Ey insan!

Sen bir tek doğayı değil, bizim geleceğimizi de kirlettin.

Atıkları ata ata, acımadan doğayı mahvettin.

Mutlu musun şimdi? Geleceği yok ettin.

Ey insan!

Bak eserine, iyice bak,

Yok ettiğin doğa var ya,

Gelecekteki insanların hayatına mal olacak.

Sudenur CENGİZ

İNSAN SEVGİSİ

Hiç ayrı kalamaz insanlar birbirinden.

O kadar cana yakın ve o kadar iyidir insan.

Birbirini sevgiyle kucaklar.

Barış ve sevgi içerisinde yaşar insan.

İnsan deyince aklıma sevgi gelir

Barış gelir aklıma

İnsan olduğum için sevgi gelir içimden

İnsan olduğum için çok mutluyum ben.

Enes OKUMUŞ

YARAMAZ YASEMİN

Yasemin adında bir kız varmış. Bu yasemin çok yaramazmış. Annesi Yasemin’in peşinde koşturmaktan çok yoruluyormuş. Bir gün Yasemin okulda arkadaşlarının canını yakmış. Arkadaşları bu olayı öğretmenlerine söylemiş. Öğretmeni Yasemin’e ceza vermiş. Yasemin ceza aldığı için çok üzülmüş. Çok ama çok pişman olmuş. Pişmanlığını öğretmenine anlatmış. Öğretmeni Yasemin’i affetmiş. Yasemin çok ama çok mutlu olmuş. Ama yine yaramazlık yapmaya devam etmiş. Öğretmen çok kızmaya başlamış. Bu sefer öğretmeni Yasemine çok kızmış. Yasemin ağlamaya başlamış. Hemen eve gitmiş. Bu olayı annesine anlatmış. Annesi Yasemin’in öğretmenini aramış ve “Neden Yasemin’e kızdınız?” diye sormuş. Öğretmeni, “Çok yaramazlık yaptı,” demiş. Birde annesi kızmış, Yasemin’e. Yasemin bir daha yaramazlık yapmamış. Böylece Yasemin’in annesi rahatça oturabilmiş.

Hayrunnisa KAYA

ELA’NIN HAYATI

Bir zamanlar küçük bir kız varmış. Bu kızın adı Ela’yıymış. Ela dürüst ve saygılı biriymiş. Bir gün yatağından neşeyle kalkmış. Elini yüzünü yıkamış ve kahvaltısını yapmış. Sonra Ela arkadaşlarıyla sinemaya gidecekmış. Ama birden yağmur yağmış. Bulutlar her yere toplanmış, birden şimşek çakmış. Ela bu duruma çok üzülmüş. Ela annesine gidip olanları söylemiş. Annesi demiş ki:

-O zaman biz de evde sinema izleriz.

Ela çok şaşırmış. Sonra annesiyle evde sinema izlemiş. Ela annesine teşekkür edip odasına giderken yağmurun durduğunu görmüş. Annesi “Ela istersen dışarı çıkabilirsin” demiş. Ela “Hayır anne artık istemiyorum” demiş. “Çünkü bugün hayatımın en mutlu gününü yaşadım” demiş ve odasına gitmiş.

Zeynep KARABUDAK

HAYATIN RENGİ

Denizler kırmızı olsaydı, güneş mor,
Herkes eğlenseydi, gülümseseydi,
Hayat rengini bulsaydı.

Güneş kuzeyden doğsaydı,
Hayata farklılık katardı,
Bu durumda, hayatın rengi değişirdi.

Ağaçlar, çiçekler olmasaydı,
Hayat kendisini boğardı,
Evler olmasaydı, hayatın tadı olmazdı.

Teknoloji geldi, herkes oynadı eğlendi.
Komşular bağlantıyı kesti,
Bu teknoloji hayatı mahvetti.

Hayat rengi diye bir şey kalmadı,
Herkes internete bağlandı,
Hayatın rengi adım adım yok olmaya başladı.

Sude NUR

BÖĞÜRTLEN KIZIN BİSİKLET YARIŞI

Annemle beraber parka gittik. Bir yandan ben salıncağa biniyorum, bir yandan annem bankta oturuyor, bir yandan da ablam kaydırdaktan kayıyordu.

"Kafam karıştı" dedi, Böğürtlen Kız. O gün, onların parka gittiği gün, festival varmış. Festival, Turşu Festivali'ymiş. Hep beraber festivale katılmışlar. Akşama kadar festivalde eğlenmişler. Eve gitme vakti çoktan gelip geçmişti, yola çıkmışlardı ki,

-Anne bisikletimi hazırlar mısın.

-Bisikletini ne yapacaksın?

-Arkadaşlarımla yarın bisiklet yarışı yapacağız.

Eve gider gitmez Böğürtlen Kız yorgunluktan uykuya dalmış. Ertesi gün olmuş. Yarış vakti gelmiş çatmış. Yarış başlamış, 1,2,3... Herkes çok hızlıymış. En önde Eda, onun arkasında Böğürtlen Kız varmış.

Aman Allah'ım Eda ne yapsın! Böğürtlen Kız'a tekme atmış gizli gizli. Hiç kimse görmemiş Eda'nın Böğürtlen Kız'a tekme attığını. Böğürtlen Kız en arkada kalmış. Eylül, Böğürtlen Kız'ın adımı. Ama herkes ona Böğürtlen Kız dermiş.

Bisiklete en son hızını vermiş ve en öne geçmiş Eylül. Yarışı Böğürtlen Kız kazanmış.

Herkes çok mutlu olmuş. Annesi, kızıyla kocaman bir mutluluk, şirinlik, tatlılık ve gurur duymuş.

Annesi ona kocaman bir hediye almış. O da neymiş biliyor musunuz? Mor, siyah akülü kocaman bir arabaymış. Mor ve siyah Eylül'ün en sevdiği renkleri. Ve böyle güzel bir son olmuş,

Eylül Eylem YALCIN

ELİF VE DOĞA

Bir varmış bir yokmuş. Elif adında bir kız yaşarmış. Bu kız hayvanlara ve bitkilere zarar veren bir kızmış. Bir gün okula giderken bir çiçeğe basmış. Bunu gören arkadaşı "Neden çiçeğe bastın?" demiş. Elif, "Aman boş ver ne olacak ki." demiş. Okuldan dönerken Elif yolda gördüğü bir köpeği kandırmış. Köpeği elinde ekmek varmış gibi yaparak kandırmış. Aslında Elif doğayı severmiş ama neyi nerede yapacağını bilmezmiş.

Elif eve geldiğinde ödevini yapıp dışarı çıkmış. Bahçelerine domates ve salatalık dikip sulamış. Bir de etrafına küçük taşlar dizmiş. Gece uyduğunda, rüyasında bir ormana gittiğini görmüş. Orada önünde bir şeyler belirmiş. Orada gün boyu yaptıklarını ve eskiden yaptıklarını bir dizi gibi görmüş. Eskiden arıların ballarını alıp yiyor, eşeklerle dalga geçiyor, ağaçların yapraklarını ve dallarını koparıyor. Sonra yanına hayvanlar gelmiş. Hep birlikte izlemeye devam etmişler. Şimdi görüntülerde tam tersi oluyor. Yani bitki ve hayvanlar Elif gibi davranıyor. Elif de hayvanlar ve bitkiler gibi oluyor. Elif bu duruma çok şaşırılmış. Çok utanıyor ve çok üzülüyor.

Ertesi gün, Elif teyzesine gidip rüyasını anlattı. Teyzesi de ona bir masal anlattı ve Elif doğa sevgisini tam olarak anladı. Elif bir daha doğaya karşı kötü hiçbir şey yapmadı.

Tuğba YAŞAR

EN İYİ ARKADAŞIM

İyilik meleği, parlak bir yıldız , bir gül gibisin.

Kısaca her şey sensin.

Seni çok severim en iyi arkadaşım.

Başka ne diyeyim sana.

Hayatım desem hayat kısa.

Güneşim desem güneş batıyor.

Gülüm desem oda soluyor.

Sana en iyi arkadaşım demeliyim.

Çünkü arkadaşlığımızı sonsuza dek sürdüreceğim.

Tuğçe Seyma ÇAKIR

SATÜRN VE MERKÜR

Bir zamanlar Satürn çok yalnız kaldığını düşünmüş. Oradan Merkür atlamış ve demiş ki:

Merkür: Benimle arkadaş olur musun?

Satürn: Tabi ki benimde hiç arkadaşım yoktu biliyor musun? Çok memnun olurum.

Satürn ve Merkür artık çok iyi iki arkadaş olup birlikte oynamaya başlamışlar. Sonra Satürn ve Merkür başka arkadaşlıklarda kurmak istemişler. Bunun üzerine aralarında şöyle bir konuşma geçmiş.

Merkür: Satürn gel başka arkadaşlarda bulalım bak burada bir sürü gezegen var. Onlarla da arkadaş olabiliriz.

Satürn: Haklısın diğer arkadaşlarla tanışma vakti geldi. Hadi gidelim de tanışalım.

Merkür ve Satürn diğer 6 gezegenle de tanışıp arkadaş olmuşlar. O gün tüm gezegenler kendine has özelliklerinin olduğunu fark etmiş ve çok şaşırılmışlar. Kimi daha büyük, kimi güneşe daha yakın kimi de bambaşka renklere sahipmiş. Aynı ortamda bu kadar farklılıkların olması ve uyum içinde yaşamaları çok güzel bir şeymiş. Bunu dünyada ki insanlarda başarabilse keşke demişler ve arkadaşlıklarını sürdürmek için orada birbirlerine söz vermişler.

Beyza Sevim ERTURAL
Merve SARDAĞI

Cemalettin YALÇIN

DİKKAT ÖNEMLİ

Sağlıklı olmak için,
Sebze meyve yemeli,
Sebze yemekleri
Sağlıklı tutar insanı.

Spor yap her gün,
Düzenli bir şekilde.
Aşıdan korkma,
Bunlar yararlı,
Sağlıklı tutar insanı.

Soğuk havada çıkma,
Hastalanırsın sonra.
Şurubunu iç, aşı ol,
Meyveni ye,
Bunlar sağlık için önemli.

Fahri ALTUN

Sümeyye Bera AYDIN

ŞİHİRLİ GÜLÜŞ

Hoş geldin gül yüzlüm,
Gülen gözlüm hoş geldin.
Beni çok mutlu ettin
Şihirli gülüşünle öğretmenim.

Sende buldum kendimi
Sende sevdim defterimi
Sende güldüm kitabıma
Şihirli gülüşünle öğretmenim.

Gülüşünle dokundun yüreğime,
Sevgiyle tuttun ellerimi,
Gülerek baktın gözlerime
Şihirli gülüşlü benim canım öğretmenim...

Seyma ERDOĞAN

KAPI

Bir varmış bir yokmuş. Ülkenin birinde Mustafa adında bir çocuk yaşarmış. Mustafa bir gün gezerken bir kapı görmüş. Bu kapı ormandaymış. Mustafa kapıyı açmış, açar açmaz pat diye kapıdan içeri düşmüş. Kendini yerde bulmuş. Orada gezerken tuhaf bir yere rastlamış. Orada minik altınlar varmış. Mustafa onların yanına gitmiş. Eline alıp incelemiş. İncelerken altın dolu bir yere düşmüş. Ve yüzmeye başlamış. Oradan çıkmış ve kapının yanına gelmiş. Ama kapıda kilit varmış. Tekrar gezmeye başlarken ayağı bir kayaya takılıp düşmüş. O kayayı kaldırınca tekrar altınların içine düşmüş ve tekrar yüzmeye başlamış. Sonra Mustafa uyanmış. Meğer bu bir rüyaymış. Kalkıp annesine anlatmış. Mustafa ailesiyle mutlu mesut yaşamış.

Mustafa TEKİN

BAHAR GELDİ

Bir gün kalktım yatağımdan, açtım pencereleri. Annemin yanına geldim. "Anne sonunda bahar geldi değil mi?" dedim. Annem "Daha değil yavrucağum." dedi. Ben çok üzülüm ve anneme "Peki ne zaman gelecek bahar?" dedim. Annem, "Az kaldı yavrum." dedi. Anneme "Bana her zaman öyle diyorsun ama hiç gelmiyor." dedim. Sonra hava durumuna baktım. Sonunda bahar geliyordu. Annem " Sonunda istediğin oluyor" dedi. O günüm çok mutlu geçti.

İkra SOY

İMTİYAZ SAHİBİ
Hamza AYDOĞAN
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Olay YILMAZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Tuba SİPAHİ

YAYIN KURULU
Duygu ÇEVİRGEN UZUN
Kübra KOÇ
Zeynep ARSLANTAŞ

OKUL ADRES TELEFON
Ş.P.ÜSTEĞMEN MUHARREM KALELİ İLKOKULU
Atatürk Mahallesi Kurban Tepe Cad. No:11
Çubuk/ANKARA